

Česká hudba 20. století

dělí se na generaci zakladatelů a 3 generace české moderny

Generace zakladatelů

- Smetana, Dvořák, Fibich, Vilém Blodek, Karel Kovařovic

1. generace

- Josef Bohuslav Foerster
- Vítězslav Novák, Josef Suk — oba žáci Dvořáka
- Otakar Ostrčil — Fibichův žák, šéf opery Národního divadla
- Leoš Janáček

2. generace

- nejméně významní
- Rudolf Karel — poslední žák Dvořáka
- Otakar Jeremiáš
- Ladislav Vycpálek

3. generace

- **Jaroslav Ježek**
- Bohuslav Martinů
- Alois Hába
 - čtvrttónová hudba, klavír
 - cesta, která nikam nevedla
 - opera Matka
- Václav Holzknecht
- Pavel Bořkovec
- Vítězslava Kaprálová

Poválečná hudba v Česku

- komouši — otrávená atmosféra, všechno bylo umlčeno
- Miroslav Kabeláč
 - nesouhlasil s okupací v 1968 → umlčeli ho
 - dílo
 - * Mysterium času (pasacaglia)
 - * Zrcadlení (polyfonie)
- Václav Trojan
 - žák Vítězslava Nováka
 - válčík — Kdybych já uměl psát básně
- Václav Dobiáš
 - komouš, učil na HAMU
 - skladba Budujeme
- Jan Seidel
 - Píseň svobody (+Josef Hora)
 - Kupředu, zpátky ni krok (+Bedřich Bobek)
- Klement Slavický
 - moravský folklór
 - syn Milan Slavický
 - etudy
- Karel Husa
 - žije v Americe
 - psal dodekafonii
 - Hudba pro Prahu